

De Ombudsman

Anja Janssen

Met chocoladetaart naar huis

De afgelopen weken heb ik een aantal keren met inwoners gefilosofeerd over het áller-, állerfijnste loket, fysiek of digitaal, waar je als inwoner terechtkomt.

Nou ja, terechtkomt. Misschien beter: waar je graag heen zou willen. Dat ene loket waar je je oprecht op verheugt om naar toe te gaan.

We schetsten een heerlijk overdreven plaatje. Een ruimte met jouw favoriete muziek, zonder wachttijd. Iedereen kent je en weet al waarvoor je komt. Terwijl jij wegzakt in zachte kussens, wordt achter de balie druk samengewerkt om jouw vraag te beantwoorden. Klaar, opgelost, en een chocoladetaartje mee naar huis. Het is er zelfs zo gezellig dat je eigenlijk niet meer weg wilt.

Maar even serieus. Juist in die overdrijving hoor ik wat echt telt. Serieus genomen worden. Deskundig advies en gericht op een oplossing. En oprechte aandacht.

Dat je aangekeken wordt, oog in oog. Het klinkt zo vanzelfsprekend. Eén inwoner droomde van een ‘vraageigenaar’. Degene die jouw vraag als eerste ontvangt, is de eigenaar en zorgt voor het antwoord. De vraageigenaar dus. ‘Daar ga ik niet over’ bestaat dan niet.

Zo’n ‘vraageigenaar’ had een vrijwilliger van een kleine zorginstelling veel tijd en energie bespaard. Zij kwam bij mij met een parkeerprobleem voor de vrijwilligers. Voor de deur van de instelling zijn plekken

voor laden en lossen. Er wordt nauwelijks geladen of gelost, dus de vrijwilligers parkeren daar hun auto. En als het nodig is dan zetten ze hun auto even elders. Juist in de avond was het een fijne parkeerplek voor de vaak oudere vrijwilligers. Nooit een probleem. Tot nu. Nieuw parkeerbeleid. Nu moeten zij in het donker een eind lopen en dat voelt niet veilig. Een gesprek met de gemeente leverde weinig op. Ik heb de gemeente gepolst of die bereid was opnieuw te praten om te kijken wat er mogelijk is en dat bleek zo. Daarna liet ik het los. Bijna een jaar later nodigt de vrijwilliger mij uit voor een kopje koffie, en ze heeft ook goed nieuws, zegt ze alvast.

Terwijl ik een slok neem, vertelt ze dat er in eerste instantie enkele extra gratis parkeeruren werden toegezegd. Dat was prettig maar helaas nog steeds geen toestemming om voor de deur te parkeren.

Enkele maanden later ontstond bij de gemeente het idee dat het probleem beter past bij vrijwilligersbeleid dan bij parkeerbeleid. En wat blijkt: dan gelden andere regels en nu mag de laden en lossen plek voor de deur wél gebruikt worden. Een vraageigenaar had dit natuurlijk allang gezien. ■

Op deze plek vertelt ombudsman Anja Janssen maandelijks over kwesties waarmee inwoners van de gemeente Groningen bij haar aan de bel trekken.

Reageren? info@ombudsman.groningen.nl.

Lage – Hoge der A, februari 1966. Foto: Persfotobureau D. van der Veen, Groninger Archieven

Herinnerings in beeld

De geschiedenis van Groningen in beeld gebracht door de Groninger Archieven en Museum aan de A: sfeervol stukje stad.

GRONINGEN Het Nieuwsblad van het Noorden kopte in februari 1966 bij deze foto: een door de aanwezigheid van enkele schepen bijzonder sfeervol stukje Groningen: de Lage der A, gezien vanaf de A-brug.’

Het had gesneeuwd en stevig gevroren, aan de ijsschotsen in de A te zien. Een koude winter dus. Het was zelfs een van de ergste ijzelsituaties in de geschiedenis. Grote delen van en Groningen hadden vanaf 7 februari dat jaar een week te kampen met hevige ijzel en sneeuw. Na enkele koude nachten met tot wel 22 gra-

den vorst op het platteland in Groningen, viel op 19 februari 1966, een dag nadat deze foto is gemaakt, eindelijk de dooi in.

Reclame
Aan de Lage der A zie je pakhuis De Vooruitgang van J.W. van der Meer met aan de zijgevel reclame van de firma Koos die met fabriek en verhuurderij in hetzelfde pand gevestigd was met Dekkleeden - Tenten - Markiezen.

Links daarvan Drogisterij D.C. de Jonge, nog met, als je goed kijkt, een

gaper aan de gevel. In de A liggen drie schepen, waaronder de Lauwerszee, gebroederlijk naast elkaar in het ijskoude water.

Zo’n winters plaatje als in 1966 zal het wel niet zijn tijdens WinterWel-Vaart volgende week met ondermeer zeilschoenerbrik Jantje en tweemaster Mars bij de A brug. Maar sfeervol wordt het zeker. ■

Meer foto's van vroeger bekijken? Ga naar www.beeldbankgroningen.nl.

Karlijn Donders

Jazzpianist Lex Jasper stopt met optreden

GRONINGEN Jazzpianist en componist Lex Jasper (76) uit Groningen stopt met optreden. Dat maakte hij vorige week zaterdag bekend tijdens een concert in Grand Café Zuidlaren, waar hij zijn laatste nummer voor publiek speelde. Volgens Jasper dwingt zijn gezondheid hem tot dit besluit.

VARA-radio
De in 1949 geboren Jasper begon op 6-jarige leeftijd met klassieke pianoles. Op zijn twaalfde vormde hij zijn eerste jazztrio, waarmee hij optrad voor de VARA-radio. Tijdens zijn middelbare schooltijd speelde de Groninger in diverse orkesten en later werd hij vaste pianist bij het VARA Dansorkest en het KRO Huisorkest. Ook werkte hij veelvuldig als pianist, dirigent en arrangeur met het Metropole Orkest.

Paul van Vliet
In zijn carrière nam Jasper tientallen cd's op. Hij was acht jaar lang de

Lex Jasper tijdens het jubileumconcert in 2019 in De Oosterpoort, rond zijn 70ste verjaardag, toen hij werd geridderd. Foto: Peter de Kan

vaste begeleider en componist van cabaretier Paul van Vliet en van zangeres Rita Reys. Hij vergezelde buitenlandse jazzartiesten op hun Europese tournees, trad op met eigen jazzgroepen en schreef onder meer tv-tunes en filmmuziek.

Als gevolg van twee auto-ongeluk-

ken kon hij vanaf 2001 lange tijd niet optreden. In 2016 maakte hij zijn comeback. Daarna had hij een hoge productie: vrijwel jaarlijks verscheen nieuw werk op cd. Rond zijn 70ste verjaardag, in maart 2019, werd Lex Jasper in De Oosterpoort geridderd in de Orde van Oranje-Nassau. ■

Jenning de Boo Groninger Sporter van het Jaar

GRONINGEN In een bomvol Martiniplaza is Jenning de Boo maandag uitgeroepen tot Groninger Sporter van het Jaar. De schaatser, ook genomineerd voor de landelijke uitverkiezing, kwam de prijs zelf ophalen. „Het is een wonder dat ik hiernaartoe mocht”, zegt De Boo lachend tijdens de prijsuitreiking. Het landelijke Sportgala op 17 december zal het sprintfenomeen niet bijwonen, zo kondigt hij alvast aan. Alles om het risico op een griepje te verkleinen, in de aanloop naar het zware Olympische kwalificatietoernooi. De Boo wint de Groningse uitverkiezing onder meer vanwege zijn wereldtitel op de 500 meter. Bovendien brak hij onlangs op een haar na het wereldrecord op die afstand. „Ik zie

altijd ergens een foutje. Bij mij zit dat in de opening, daar valt nog veel te halen”, zegt De Boo wanneer medepresentator Thijs de Jong hem vraagt naar zijn bijna-wereldrecord (33,63). ■

Foto: Claus Dijk